Teledermatologie in Gent: een pilootproject

Haio: KIPS Julie , U.G.
Promotor: VERHAEGHE Evelien , U.G.
Praktijkopleider: DE GUSSEM Inge , DECLERCQ Tom

Context: Teledermatologie staat voor het online uitwisselen van vraag en antwoord rond dermatologische casussen via een beveiligde verbinding. De meest gebruikte vorm is store-and-forward teledermatologie tussen eerste en tweede lijn. Hierbij stuurt de huisarts een casus met foto's en anamnestische informatie door naar de dermatoloog, die binnen enkele uren tot dagen een antwoord stuurt. De betrouwbaarheid van teledermatologie is uitgebreid gedocumenteerd. Wereldwijd groeit de interesse voor teledermatologie in eerste lijn [1]. In België lopen momenteel verschillende pilootprojecten.

Onderzoeksvraag: In deze studie werd de implementatie van teledermatologie in Gentse context geëvalueerd. Vooreerst werd het effect op efficiëntie en kwaliteit van zorg werd nagegaan. Verder werden tevredenheid, barrières en stimulerende factoren bij artsen in kaart gebracht. Tot slot werd patiënt tevredenheid bevraagd.

Methode: Store-and-forward teleconsultaties werden uitgewisseld tussen huisartsen van een wijkgezondheidscentrum en groepspraktijk enerzijds, en 3 academische dermatologen verbonden aan UZ Gent anderzijds. Er werd gebruik gemaakt van de software van KSYOS Telemedisch Centrum [2]. Voor en na het project werd bij de artsen een enquête afgenomen, en per teleconsult werd aan artsen en patiënten ook een vragenlijst gegeven. Het effect van teledermatologie op de efficiëntie werd gemeten aan de hand van de afname van het aantal verwijzingen. De toename van de kwaliteit van zorg werd nagegaan door het aantal teleconsulten aangevraagd voor second opinion, het aantal fysieke verwijzingen dat hieruit voortkwam, de antwoordtijd van de dermatoloog en het leereffect voor de huisarts.

Resultaten: 12 van de 14 uitgenodigde huisartsen namen deel. 54 teleconsulten werden uitgevoerd in de periode tussen 15 juli 2016 en 15 februari 2017. Huisartsen initieerden gemiddeld 1,2 teleconsulten per maand, waarvan 31 (57%) ter preventie van een verwijzing. In deze groep konden 22 verwijzingen worden voorkomen (71%). 23 van de 54 consulten werden aangevraagd voor een second opinion. Dankzij deze consulten werden 2 patiënten toch doorverwezen op vraag van de dermatoloog. De mediane responstijd van de dermatoloog was 17 u. Huisartsen gaven een leereffect aan in 50 teleconsulten (93%). Alle artsen willen in de toekomst verder werken met teledermatologie. Voor huisartsen is vooral het leereffect stimulerend, voor dermatologen is de efficiëntere zorgorganisatie het voornaamste voordeel. Een knelpunt was de kwaliteit van de foto's. Belangrijke voorwaarden voor een succesvolle implementatie zijn volgens de artsen een haalbare tijdsinvestering, een gebruiksvriendelijk systeem, goede afspraken rond aansprakelijkheid en een vergoeding voor de dermatologen. Van de 41 patiënten die de vragenlijst invulden, gaven 38 patiënten (93%) aan dat ze geen voorkeur hadden voor een fysieke verwijzing boven een teleconsult. 35 patiënten (85%) bevestigden dat ze sneller naar de huisarts zouden gaan met een huidprobleem indien teledermatologie beschikbaar is.

Conclusie: Teledermatologie blijkt haalbaar en zinvol in de gegeven context. De gebruikers zijn over het algemeen tevreden. Huisartsen appreciëren vooral het leereffect. Voor een vlot verloop moet voldoende aandacht besteed worden aan het maken van goede foto's. Projecten op grotere schaal en in andere contexten zijn nodig om het draagvlak voor teledermatologie in België verder in

kaart te brengen.